

Sygn. akt V KZ 30/14

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 4 września 2014 r.
zażalenia **H. S.** na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego
Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 czerwca 2014 r.
w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 17 października
2007 r., sygn. akt IV Ka [...], zmieniającym wyrok Sądu Rejonowego w M.
z dnia 17 kwietnia 2007 r., sygn.. akt VI K [...]

p o s t a n a w i a:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Podstawą odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania we wskazanej wyżej sprawie legło stwierdzenie, że wniosek ten zawiera, nieuzupełniony w wyznaczonym terminie, brak formalny polegający na jego niesporządzeniu i niepodpisaniu przez adwokata, przy zauważeniu, iż wyznaczony dla skazanej obrońca z urzędu nie znalazł podstaw do wystąpienia z tym wnioskiem.

W zażaleniu złożonym na przytaczane zarządzenie H. S. wniosła o uchylenie zaskarżonego zarządzenia, wymieniając szereg żądań co do dalszego postępowania w sprawie oraz co do podjęcia różnych czynności nadzorczych i weryfikacyjnych, a także służbowych: wobec adwokata sporządzającego opinię,

wobec sędziów uczestniczących w wydaniu skazującego ją wyroku oraz wobec Zastępcy Przewodniczącego Wydziału Sądu Apelacyjnego. Postulowała także, w szczególności, nakazanie wznowienia postępowania z urzędu na podstawie art. 439 § 1 pkt. 1-8 k.p.k. oraz zbadanie przyczyny wynikającej z art. 540 § 1 pkt. 1 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie może być uwzględnione.

Wniosek o wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania jest wysoce sformalizowanym, nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, co oznacza, że tylko podmiot dysponujący fachową wiedzą i umiejętnościami – jakimi nie dysponuje strona postępowania – jest w stanie ocenić warunki do wystąpienia z tym wnioskiem, a następnie sporządzić go zgodnie z wymogami prawa (art. 545 § 2 k.p.k.). Brak formalny, jakim dotknięty jest osobiście sporządzony przez skazaną wniosek (nieuzupełniony w wyznaczonym terminie), stanowi zatem jednoznaczną przeszkodę do jego rozpoznania. Jednocześnie należy podkreślić, że H. S. udzielono realnej pomocy prawnej, ustanawiając dla niej obrońcę z urzędu, który wywiązał się z obowiązków, jakie nakłada nań ustawa, sporządzając szczegółową, poprzedzoną badaniem akt sprawy, opinię prawną (art. 84 § 3 k.p.k.).

W powyższej sytuacji nie ma żadnych przesłanek do podważenia zaskarżonego zarządzenia i do jego uchylenia, jak żąda w zażaleniu skarżąca – zwłaszcza w celu merytorycznego zbadania zasadności jej osobistego wniosku o wznowienie postępowania.

Należy podkreślić, że dla zweryfikowania trafności twierdzenia wnioskodawczyni o istnieniu podstawy wznowienia określonej w art. 540 § 1 pkt. 1 k.p.k., również niezbędne jest sporządzenie i podpisanie wniosku przez adwokata. Warto zaś dodatkowo zauważyć, że wniosek taki może być skuteczny tylko w wypadku wskazania przez wnioskodawcę wyroku skazującego lub orzeczenia stwierdzającego niemożność wydania takiego wyroku, odnoszącego się do czynu, co do którego ma zachodzić związek między jego popełnieniem a prawomocnie zakończonym postępowaniem (art. 541 k.p.k.). Wyznaczony z urzędu obrońca uwzględniał, co oczywiste, wszystkie podstawy wznowieniowe, przewidziane w kodeksie postępowania karnego. Nie znalazł on jednak przesłanek prawnych do

wystąpienia z takim wnioskiem także w oparciu o wymienioną powyżej podstawę. Nie stwierdził on również warunków do zasygnalizowania powstania któregokolwiek z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k., uzasadniających wznowienie postępowania z urzędu na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. Brak w tym zakresie własnej akcji ze strony Sądu Apelacyjnego również oznacza, że nie stwierdzono powodów nakazujących wznowienie postępowania w wymienionym trybie.

Z kolei postulaty skarżącej odnoszące się do podjęcia różnego rodzaju czynności wobec uczestników kolejnych etapów postępowania karnego wykraczają poza ramy niniejszego postępowania incydentalnego, dotyczącego badania formalnych warunków wniosku o wznowienie postępowania.

Kierując się przedstawionym względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.